

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การถูกเลิกจ้างและคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้าง 2) ศึกษาปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้าง 3) ศึกษาปัจจัยการเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้าง 4) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง 5) ศึกษาระดับการมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง 6) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 7) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้าง 8) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยการถูกเลิกจ้าง 9) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามการเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้าง 10) เพื่อทดสอบการถดถอยระหว่างระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยวิธีการเก็บข้อมูล คือ ใช้แบบสอบถามจำนวน 386 ชุดเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาผู้วิจัยจึงขอเสนอและอภิปรายผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 2 ปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 3 การตัดสินใจในการเลือกอาชีพใหม่หลังการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 4 คุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 5 ระดับการมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามการเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 10 ทดสอบการถดถอยระหว่างระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมาย ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	องศาอิสระ (Degree freedom)
ss	แทน	ผลรวมของกำลังสองของค่าเบี่ยงเบน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean Square)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R)
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R Square)
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย(Regression Conefficients)
bate	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน(Standaedized Regression Conefficients)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างประกอบด้วย เพศ สถานภาพ การศึกษา รายได้ในปัจจุบัน รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง ตำแหน่งงาน อายุ ภูมิภาค ระยะเวลาการว่างงาน จำนวนบุตร และประสบการณ์ทำงาน จำแนกดังตาราง 1

ตาราง 1 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้าง

(n=386)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	73	18.9
หญิง	313	81.1
2. สถานภาพสมรส		
โสด	143	37.0
สมรส	177	45.9
หย่าร้าง/หม้าย	66	17.1
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	34	8.8
มัธยมศึกษา	178	46.1
อาชีวศึกษา	93	24.1
ปริญญาตรี	59	15.3
สูงกว่าปริญญาตรี	22	5.7
4. รายได้ในปัจจุบัน		
ไม่มีรายได้	69	17.9
น้อยกว่า 4,000 บาท	219	56.7
4,000-7,500 บาท	79	20.5
มากกว่า 7,500 บาท	19	4.9

ตาราง 1 (ต่อ)

(n=386)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
5. รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง		
น้อยกว่า 7,000 บาท	92	23.8
7,000-15,000 บาท	168	43.5
15,001-25,000 บาท	89	23.1
มากกว่า 25,000บาท	37	9.6
6. อายุ		
18-30 ปี	98	25.4
31-45 ปี	256	66.3
46-55 ปี	32	8.3
7. ภูมิลำเนา		
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	266	68.9
ภาคกลาง	37	9.6
ภาคเหนือ	26	6.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	57	14.8
8. ระยะเวลาการว่างงาน		
1-3 เดือน	121	31.4
4-6 เดือน	158	40.9
7-9 เดือน	59	15.3
มากกว่า 9 เดือน	48	12.4
9. จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	152	39.4
1-2 คน	222	57.5
3-4 คน	12	3.1

ตาราง 1 (ต่อ)

(n=386)

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
10. ประสบการณ์ทำงาน		
ไม่เกิน 5 ปี	119	30.9
6-10 ปี	136	35.2
11-15 ปี	83	21.5
มากกว่า 15 ปี	48	12.4
11. ตำแหน่งงาน		
พนักงานปฏิบัติการ	305	79.0
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	34	8.8
พนักงานธุรการ	47	12.2

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ว่างงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 มีสถานภาพสมรส 177 คนคิดเป็นร้อยละ 45.9 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 178 คนคิดเป็นร้อยละ 46.1 รายได้ในปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทจำนวน 219 คนคิดเป็นร้อยละ 56.7 รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาทจำนวน 168 คนคิดเป็นร้อยละ 43.5 อายุ 31-45 ปีจำนวน 256 คนคิดเป็นร้อยละ 66.3 ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 ระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือนจำนวน 158 คนคิดเป็นร้อยละ 40.9 จำนวนบุตร 1-2 คน จำนวน 222 คนคิดเป็นร้อยละ 57.5 ประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปีจำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 ตำแหน่งงานระดับพนักงานปฏิบัติการจำนวน 305 คนคิดเป็นร้อยละ 79.0

ตอนที่ 2 ปัจจัยการถูกเลิกจ้างของการถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์ปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างประกอบด้วย เลิกจ้างโดยนายจ้าง เลิกจ้างโดยลูกจ้าง การจ่ายค่าชดเชยจากบริษัท จำนวนการชดเชยจากบริษัท การจ่ายค่าชดเชยจากประกันสังคม และจำนวนการชดเชยจากประกันสังคม แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 ความถี่และค่าร้อยละของปัจจัยการถูกเลิกจ้างของการถูกเลิกจ้าง

(n=386)		
สาเหตุการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
1. เลิกจ้างโดยนายจ้าง		
บริษัทหรือหน่วยงานประสบปัญหายอดขายตกต่ำ	229	59.4
บริษัทขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต	11	2.8
บริษัทปิดกิจการ	23	6.0
อื่นๆ	11	2.8
ไม่ระบุ(ไม่เกิดจากฝ่ายนายจ้าง)	112	29.0
2. เลิกจ้างโดยลูกจ้าง		
ปัญหาค่าตอบแทนที่เพียงพอและยุติธรรม	10	2.6
ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	102	26.4
ไม่ระบุ(ไม่เกิดจากฝ่ายลูกจ้าง)	274	71.0
3. การจ่ายค่าชดเชยจากบริษัท		
ได้รับการชดเชย	262	67.9
ไม่ได้รับการชดเชย	124	32.1
4. จำนวนการชดเชยจากบริษัท		
ไม่ได้รับการชดเชย	124	32.1
ชดเชย 1-5 เดือน	71	18.4
ชดเชย 6-10 เดือน	95	24.6
ชดเชย 11-15 เดือน	58	15.1
ชดเชยมากกว่า 15 เดือน	38	9.8

ตาราง 2 (ต่อ)

(n=386)

สาเหตุการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
5. การจ่ายค่าชดเชยจากประกันสังคม		
ได้รับการชดเชยจากบริษัท	286	74.1
ไม่ได้รับการชดเชยจากบริษัท	100	25.9
6. จำนวนการชดเชยจากประกันสังคม		
ไม่ได้รับการชดเชย	98	25.4
ชดเชย 1-3 เดือน	119	30.8
ชดเชย 3-6 เดือน	169	43.8

จากตาราง 2 พบว่า สาเหตุการเลิกจ้างเลิกจ้างโดยนายจ้างเกิดจากบริษัทหรือหน่วยงาน ประสบปัญหายอดขายตกต่ำจำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 59.4 สาเหตุการเลิกจ้างที่เลิกจ้างโดย ลูกจ้างเกิดจาก ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา จำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 26.4 การจ่ายค่าชดเชยจากบริษัทผู้ว่าจ้างได้รับการชดเชยจำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 จำนวนการชดเชยจากบริษัทชดเชย 6-10 เดือนจำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 24.6 การจ่ายค่าชดเชยจากประกันสังคมผู้ว่าจ้างได้รับการชดเชยเป็นจำนวน 286 คนคิดเป็นร้อยละ 74.1 จำนวนการชดเชยจากประกันสังคมชดเชย 3-6 เดือน จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8

ตอนที่ 3 การตัดสินใจในการเลือกอาชีพใหม่หลังการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์การตัดสินใจในการเลือกอาชีพใหม่หลังการถูกเลิกจ้าง ประกอบด้วย ความคิดเห็นในการถูกเลิกจ้าง มาตรการสร้างอาชีพของภาครัฐเพื่อช่วยเหลือผู้ว่างงาน ความพร้อมในการเริ่มงาน การเลือกที่อยู่อาศัยและที่ทำงานใหม่ แผนอาชีพและรายได้ในอนาคต แหล่งความรู้เพื่ออาชีพและข่าวสารในการหางาน และการใช้เวลาขณะว่างงาน แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 ความถี่และค่าร้อยละของการตัดสินใจในการเลือกอาชีพใหม่หลังการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้าง

(n=386)

การเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
1. ความคิดเห็นในการถูกเลิกจ้าง		
เป็นโอกาสในการเริ่มต้นใหม่ที่ดี	386	100.0
2. มาตรการสร้างอาชีพของภาครัฐเพื่อช่วยเหลือผู้ว่างงาน		
ไม่ทราบ	129	33.4
ทราบและได้ร่วมฝึกอบรม	124	32.1
ทราบแต่ไม่ได้ร่วมฝึกอบรม	133	34.5
3. ความพร้อมในการเริ่มงาน		
เริ่มได้ทันที	121	31.4
เริ่มหลังจากใช้สิทธิ์ประกันสังคม	12	3.1
เมื่อพบงานที่ชอบและเหมาะสม	253	65.5
4. การเลือกที่อยู่อาศัยและที่ทำงานใหม่		
หางานทำในบริเวณใกล้ที่พัก	178	46.1
หางานได้แล้วค่อยหาที่พัก	70	18.1
ย้ายกลับหรือหางานใกล้ภูมิลำเนา	138	35.8
5. อาชีพใหม่ที่สนใจ		
อาชีพอิสระ	37	9.6
แม่บ้านดูแลครอบครัว	300	77.7
อาชีพรับจ้าง	49	12.7
ชัดเจนกว่า 15 เดือน	38	9.8
6. แผนอาชีพและรายได้		
ไม่ได้วางแผน	125	32.4
คิดบ้างบางครั้ง	69	17.9
วางแผนเป็นนอย่างดี	192	49.7

ตาราง 3 (ต่อ)

(n=386)

การเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
7. แหล่งความรู้ เพื่ออาชีพและข่าวสารในการหางาน		
อินเทอร์เน็ต	44	11.4
หนังสือต่างๆ	21	5.5
หน่วยงานภาครัฐ	25	6.5
ญาติพี่น้องคนที่รู้จัก	58	15.0
ประกาศนายจ้าง	237	61.6
8. การใช้เวลาขณะว่างงาน		
ท่องเที่ยวและพักผ่อน	39	10.0
ศึกษาหาความรู้หรือฝึกอาชีพ	99	25.5
ร่วมกิจกรรมทางศาสนาและประเพณี	103	26.5
อยู่กับครอบครัว	145	38.0

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นในการถูกเลิกจ้างในครั้งนี ผู้ว่างงานคิดเห็นว่าเป็น โอกาสในการเริ่มต้นใหม่ที่ดีจำนวน 386 คนคิดเป็นร้อยละ 100.0 ข่าวนโยบายการสร้างอาชีพของภาครัฐเพื่อช่วยเหลือผู้ว่างงาน คือ ทราบแต่ไม่ได้ร่วมฝึกอบรมเป็นจำนวน 133 คนคิดเป็นร้อยละ 34.5 ความพร้อมในการเริ่มงานใหม่ คือ เริ่มงานเมื่อพบงานที่ชอบและเหมาะสมจำนวน 253 คนคิดเป็นร้อยละ 65.5 การเลือกที่อยู่และที่ทำงานใหม่คือหางานทำในบริเวณใกล้ที่พัก 178 คนคิดเป็นร้อยละ 46.1 อาชีพใหม่ที่สนใจ คือแม่บ้านดูแลครอบครัวจำนวน 300 คนคิดเป็นร้อยละ 77.7 แผนอาชีพและรายได้ คือ มีการวางแผนเป็นอย่างดี จำนวน 192 คนคิดเป็นร้อยละ 49.7 แหล่งความรู้ทั่วไป เพื่ออาชีพและข่าวสารในการหางานคือ ประกาศนายจ้าง จำนวน 237 คนคิดเป็นร้อยละ 61.6 การใช้เวลาขณะว่างงานใช้อยู่กับครอบครัว 145 คน คิดเป็นร้อยละ 38

**ตอนที่ 4 คุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา**

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างประกอบด้วย ด้านรายได้ ค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือน ด้านอาหาร ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ แสดงตามตาราง 4-6

ตาราง 4 ความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิต	(n=386)			
	ก่อนการถูกเลิกจ้าง		หลังการถูกเลิกจ้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านรายได้				
มีรายได้ต่อเดือนที่เพียงพอกับรายจ่าย	172	44.6	230	59.6
มีเก็บเงินออมส่วนหนึ่งของรายได้สม่ำเสมอ	175	45.3	266	68.9
มีรายได้เสริมนอกเหนือจากรายได้ประจำ	18	4.7	18	4.7
มีรายได้จากการชดเชยการว่างงาน	0	0.0	214	55.4
2. ด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือน				
จ่ายค่าเช่าบ้าน/ผ่อนบ้านทุกเดือน	232	60.1	258	66.8
จ่ายค่าผ่อนรถทุกเดือน	296	76.7	296	76.7
จ่ายค่าผ่อนของใช้ภายในบ้านทุกเดือน	278	72.0	278	72.0
จ่ายค่าผ่อนเงินกู้ทุกเดือน	307	79.5	307	79.5
จ่ายค่าเลี้ยงดูลูกทุกเดือน	157	40.7	182	47.2
จ่ายค่าเลี้ยงดูพ่อแม่ผู้ปกครองทุกเดือน	188	48.7	225	58.3

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิต	(n=386)			
	ก่อนการถูกเลิกจ้าง		หลังการถูกเลิกจ้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ด้านอาหาร				
มีเงินเพียงพอสำหรับการซื้ออาหารครบ 5 หมู่	44	11.4	44	11.4
ได้รับประทานอาหารครบ 5 หมู่อย่างเพียงพอ	48	12.4	48	12.4
ได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์และความสะอาด	53	13.7	53	13.7
ได้ซื้อหรือรับประทานอาหารจากร้านสวัสดิการที่มีราคาถูกกว่าท้องตลาดทั่วไป	119	30.8	298	77.2
ท่านได้เลือกรับประทานและให้ความสำคัญกับอาหารที่มี อย.	85	22.0	96	24.9
4. ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย				
ออกกำลังกายน้อยกว่าสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง	208	53.9	208	53.9
มีเวลานอนหลับน้อยกว่า 6 ชั่วโมงในแต่ละวัน	197	50.1	166	43.0
ท่านมีเวลาเพียงพอในการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ดูหนังฟังเพลง อ่านหนังสือ ท่องเที่ยวฯ	143	37.0	102	26.4
มีโรคประจำตัว	327	84.7	312	80.8
รู้สึกนอนไม่หลับ เบื่ออาหาร อ่อนเพลียหรือตกใจง่าย	285	73.8	247	64.0
5. ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ				
รู้สึกหงุดหงิด เครียด โกรธง่าย ขุ่นเคี้ยว ท้อแท้ หรือ ซึมเศร้า	238	61.7	137	35.5
มีความสุข สงบ และมีความหวัง	117	30.3	121	31.3
มีสมาธิในการทำงานและการดำรงชีพ	91	23.6	124	32.1
เห็นว่ารูปร่างหน้าตาตัวเองหล่อ/สวย คูดี	123	31.9	144	37.3
ชอบเก็บตัวหรือไปไหนมาไหนคนเดียว	158	40.9	147	38.1

ตาราง 4 (ต่อ)

(n=386)

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิต	ก่อนการถูกเลิกจ้าง		หลังการถูกเลิกจ้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5.(ต่อ)				
ชอบเก็บตัวหรือไปไหนมาไหนคนเดียว	158	40.9	147	38.1
ได้พบปะพูดคุยกับผู้อื่นทุกวัน	36	9.3	52	13.5
ร่วมกิจกรรมประเพณีไทยและกิจกรรมทางศาสนาเป็นประจำ	148	38.3	161	41.7

จากตาราง 4 พบว่าก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ผู้ถูกเลิกจ้างมีรายได้ต่อเดือนที่เพียงพอกับรายจ่ายจำนวน 172 คนคิดเป็นร้อยละ 44.6 มีเก็บเงินออมส่วนหนึ่งของรายได้สม่ำเสมอจำนวน 175 คนคิดเป็นร้อยละ 45.3 มีรายได้เสริมนอกเหนือจากรายได้ประจำจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 4.7 มีรายได้จากการชดเชยการว่างงานจำนวน 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0.0 ด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือน ผู้ถูกเลิกจ้างจ่ายค่าเช่าบ้าน/ผ่อนบ้านทุกเดือนจำนวน 232 คนคิดเป็นร้อยละ 60.1 จ่ายค่าผ่อนรถทุกเดือนจำนวน 296 คนคิดเป็นร้อยละ 76.7 จ่ายค่าผ่อนของใช้ภายในบ้านทุกเดือนจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 จ่าย ค่าผ่อนเงินกู้ทุกเดือน จำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 จ่ายค่าเลี้ยงดูลูกทุกเดือน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 จ่ายค่าเลี้ยงดูพ่อแม่ผู้ปกครองทุกเดือนจำนวน 188 คนคิดเป็นร้อยละ 48.7 ด้านอาหารมีเงินเพียงพอสำหรับการซื้ออาหารครบ 5 หมู่จำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 11.4 ได้รับประทานอาหารครบ 5 หมู่อย่างเพียงพอจำนวน 48 คนคิดเป็นร้อยละ 12.4 ได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์และความสะอาดจำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 13.7 ได้ซื้อหรือรับประทานอาหาร จากร้านสวัสดิการที่มีราคาถูกลงว่าท้องตลาดทั่วไปจำนวน 119 คนคิดเป็นร้อยละ 30.8 ท่านได้เลือกรับประทานและให้ความสำคัญกับอาหารที่มี อย.จำนวน 85 คนคิดเป็นร้อยละ 22.0 ความสมบูรณ์ด้านร่างกายออกกำลังกายน้อยกว่าสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงจำนวน 208 คนคิดเป็นร้อยละ 53.9 มีเวลานอนหลับน้อยกว่า 6 ชั่วโมงในแต่ละวันจำนวน 197 คนคิดเป็นร้อยละ 50.1 ท่านมีเวลาเพียงพอในการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ดูหนัง ฟังเพลงจำนวน 143 คนคิดเป็นร้อยละ 37.0 อ่านหนังสือ ท่องเที่ยวฯ มีโรคประจำตัวจำนวน 327 คนคิดเป็นร้อยละ 84.7 รู้สึกนอนไม่หลับ เมื่ออาหาร อ่อนเพลียหรือตกใจง่ายจำนวน 285 คน

คิดเป็นร้อยละ 73.8 ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ รู้สึกหงุดหงิด เครียด โกรธง่าย ฉุนเฉียว ท้อแท้ หรือ ซึมเศร้าจำนวน 238 คนคิดเป็นร้อยละ 61.7 มีความสุข สงบ และมีความหวังจำนวน 117 คนคิดเป็นร้อยละ 30.3 มีสมาธิในการทำงานและการดำรงชีพจำนวน 91 คนคิดเป็นร้อยละ 23.6 เห็นว่ารูปร่างหน้าตาตัวเองหล่อ/สวย คูดีจำนวน 123 คนคิดเป็นร้อยละ 31.9 ชอบเก็บตัวหรือไปไหนมาไหนคนเดียวจำนวน 158 คนคิดเป็นร้อยละ 40.9 ได้พบปะพูดคุยกับผู้อื่นทุกวันจำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 9.3 ร่วมกิจกรรมประเพณีไทยและกิจกรรมทางศาสนาเป็นประจำจำนวน 148 คนคิดเป็นร้อยละ 38.3 และหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ผู้ถูกเลิกจ้างมีรายได้ต่อเดือนที่เพียงพอ กับรายจ่ายจำนวน 230 คนคิดเป็นร้อยละ 59.6 มีเก็บเงินออมส่วนหนึ่งของรายได้สม่ำเสมอจำนวน 266 คนคิดเป็นร้อยละ 68.9 มีรายได้เสริมนอกเหนือจากรายได้ประจำจำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 4.7 มีรายได้จากการชดเชยการว่างงานจำนวน 214 คนคิดเป็นร้อยละ 55.4 ด้านค่าใช้จ่ายหลัก ประจำเดือน ผู้ถูกเลิกจ้างจ่ายค่าเช่าบ้าน/ผ่อนบ้านทุกเดือนจำนวน 2582 คนคิดเป็นร้อยละ 66.8 จ่ายค่าผ่อนรถทุกเดือนจำนวน 296 คนคิดเป็นร้อยละ 76.7 จ่ายค่าผ่อนของใช้ภายในบ้านทุกเดือน จำนวน 278 คนคิดเป็นร้อยละ 72.0 จ่ายค่าผ่อนเงินกู้ทุกเดือนจำนวน 307 คนคิดเป็นร้อยละ 79.5 จ่ายค่าเลี้ยงดูลูกทุกเดือนจำนวน 182 คนคิดเป็นร้อยละ 447.2 จ่ายค่าเลี้ยงดูพ่อแม่ผู้ปกครอง ทุกเดือนจำนวน 255 คนคิดเป็นร้อยละ 58.3 ด้านอาหารมีเงินเพียงพอสำหรับการซื้ออาหารครบ 5 หมู่จำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 11.4 ได้รับประทานอาหารครบ 5 หมู่อย่างเพียงพอจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์และความสะอาด จำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 13.7 ได้ซื้อหรือรับประทานอาหารจากร้านสวัสดิการที่มีราคาถูกลงกว่าท้องตลาดทั่วไปจำนวน 298 คนคิดเป็นร้อยละ 77.2 ท่านได้เลือกรับประทานและให้ความสำคัญกับอาหารที่มี อย.จำนวน 96 คนคิดเป็นร้อยละ 24.9 ความสมบูรณ์ด้านร่างกายออกกำลังกายน้อยกว่า สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงจำนวน 208 คนคิดเป็นร้อยละ 53.9 มีเวลานอนหลับน้อยกว่า 6 ชั่วโมงใน แต่ละวันจำนวน 166 คนคิดเป็นร้อยละ 43.0 ท่านมีเวลาเพียงพอในการพักผ่อนหย่อนใจ เช่น ดูหนัง ฟังเพลงจำนวน 102 คนคิดเป็นร้อยละ 26.4 อ่านหนังสือ ท่องเที่ยวฯ มีโรคประจำตัวจำนวน 312 คนคิดเป็นร้อยละ 80.8 รู้สึกนอนไม่หลับเบื่ออาหาร อ่อนเพลียหรือตกใจง่ายจำนวน 247 คนคิดเป็น ร้อยละ 64.0 ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ รู้สึกหงุดหงิด เครียด โกรธง่าย ฉุนเฉียวท้อแท้ หรือ ซึมเศร้าจำนวน 137 คนคิดเป็นร้อยละ 35.5 มีความสุข สงบ และมีความหวังจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 มีสมาธิในการทำงานและการดำรงชีพจำนวน 124 คนคิดเป็นร้อยละ 32.1 เห็น ว่ารูปร่างหน้าตาตัวเองหล่อ/สวย คูดีจำนวน 144 คนคิดเป็นร้อยละ 37.3 ชอบเก็บตัวหรือไปไหนมา ไหนคนเดียวจำนวน 147 คนคิดเป็นร้อยละ 38.1 ได้พบปะพูดคุยกับผู้อื่นทุกวันจำนวน 52 คน

คิดเป็นร้อยละ 13.5 ร่วมกิจกรรมประเพณีไทยและกิจกรรมทางศาสนาเป็นประจำจำนวน 161 คน
คิดเป็นร้อยละ 41.7

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับระดับคุณภาพชีวิตของถูกเลิกจ้างก่อนและหลังการ
ถูกเลิกจ้าง

(n=386)

ระดับคุณภาพชีวิต	ก่อนการถูกเลิกจ้าง		หลังการถูกเลิกจ้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านรายได้				
ระดับต่ำ	155	40.1	0	0.0
ระดับปานกลาง	133	34.5	156	40.4
ระดับสูง	98	25.4	230	59.6
2. ค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือน				
ระดับต่ำ	37	9.9	35	9.1
ระดับปานกลาง	211	56.4	188	48.7
ระดับสูง	126	33.7	163	42.2
3. ด้านอาหาร				
ระดับต่ำ	285	73.8	261	67.6
ระดับปานกลาง	88	22.8	101	26.2
ระดับสูง	13	3.4	24	6.2
4. ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย				
ระดับต่ำ	67	17.4	67	17.4
ระดับปานกลาง	176	45.6	204	52.8
ระดับสูง	143	37.0	115	29.8
5. ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ				
ระดับต่ำ	218	56.5	186	48.2
ระดับปานกลาง	98	25.4	135	35.0
ระดับสูง	70	18.1	65	16.8

ตาราง 5 (ต่อ)

(n=386)

ระดับคุณภาพชีวิต	ก่อนการถูกเลิกจ้าง		หลังการถูกเลิกจ้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โดยรวม				
ระดับต่ำ	163	42.3	110	28.4
ระดับปานกลาง	151	39.2	157	40.6
ระดับสูง	72	18.4	119	30.9

จากตาราง 5 พบว่า ระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับคุณภาพชีวิต ในด้านรายได้อยู่ในระดับต่ำจำนวน 155 คนคิดเป็นร้อยละ 40.2 ด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือนอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 211 คนคิดเป็นร้อยละ 56.4 ด้านอาหารอยู่ในระดับต่ำจำนวน 285 คนคิดเป็นร้อยละ 73.8 ความสมบูรณ์ด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 176 คนคิดเป็นร้อยละ 45.6 ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจอยู่ในระดับต่ำจำนวน 218 คนคิดเป็นร้อยละ 56.5 โดยรวมระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 151 คนคิดเป็นร้อยละ 39.2 และระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับคุณภาพชีวิต ในด้านรายได้อยู่ในระดับสูงจำนวน 230 คนคิดเป็นร้อยละ 59.6 ด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือนอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 188 คนคิดเป็น ร้อยละ 48.7 ด้านอาหารอยู่ในระดับต่ำจำนวน 261 คนคิดเป็นร้อยละ 67.6 ด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 204 คนคิดเป็นร้อยละ 52.8 ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจอยู่ในระดับต่ำจำนวน 186 คนคิดเป็นร้อยละ 48.2 โดยรวมระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 157 คนคิดเป็นร้อยละ 40.6

ตอนที่ 5 ระดับการมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง ประกอบด้วย ระดับความสุขสูงกว่าคนทั่วไป ระดับความสุขเท่ากับคนทั่วไป ระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป แสดงตามตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละของระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง

ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความสุขสูงกว่าคนทั่วไป	88	22.8
ระดับความสุขเท่ากับคนทั่วไป	244	63.2
ระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป	54	14.0
โดยรวม	386	100.0

จากตาราง 6 พบว่า ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง อยู่ในระดับเท่ากับคนทั่วไป มากที่สุดจำนวน 244 คนคิดเป็นร้อยละ 63.2 รองลงมามีระดับความสุขสูงกว่าคนทั่วไปจำนวน 88 คนคิดเป็นร้อยละ 22.8 และน้อยที่สุดระดับความสุขน้อยกว่าคนทั่วไปจำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 14.0

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัย ส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิต ก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง ประกอบด้วย ด้านรายได้ ค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือน ด้านอาหาร ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างประกอบด้วย เพศ สถานภาพ การศึกษา รายได้ในปัจจุบัน รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง ตำแหน่งงาน อายุ ภูมิภาค ระยะเวลาการว่างงาน จำนวนบุตร และประสบการณ์ทำงาน แสดงตามตาราง 7-108

ตาราง 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามเพศ

ระดับคุณภาพชีวิต ของผู้ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง				t	Sig.	หลังการถูกเลิกจ้าง				t	Sig.
	เพศชาย		เพศหญิง				เพศชาย		เพศหญิง			
	(n = 73)	(n = 313)	(n = 73)	(n = 313)			(n = 73)	(n = 313)	(n = 73)	(n = 313)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านรายได้	1.50	.50	.93	.83	-4.20	.00*	1.51	.50	1.93	.83	-2.26	.02*
2. ด้านรายจ่ายหลัก												
ประจำเดือน	1.94	.60	2.30	.60	-4.64	.00*	1.94	.60	2.31	.60	-6.03	.00*
3. ด้านอาหาร	1.15	.36	1.32	.55	-2.63	.01*	1.15	.36	1.33	.55	-3.77	.00*
4. ความสมบูรณ์												
ด้านร่างกาย	2.86	.35	2.0	.68	9.94	.00*	2.86	.346	2.04	.685	8.08	.00*
5. ความสมบูรณ์ด้าน												
อารมณ์และจิตใจ	1.29	.46	1.69	.81	-4.10	.00*	1.29	.46	1.69	.814	5.26	.00*
โดยรวม	2.15	.36	2.2	.47	-3.22	.00*	2.15	.36	2.23	.47	-.48	.63

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 7 ผลการความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามเพศด้วยค่า independent t-test ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้าน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ และผลการความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามเพศด้วยค่า independent t-test ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้าน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศมีระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกัน

ตาราง 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามสถานภาพสมรส

ระดับคุณภาพชีวิต ของถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	8.120	2	4.060	6.576	.002*	10.475	1	10.745	17.646	.000*
ภายในกลุ่ม	236.462	383	.617			233.838	384	.609		
รวม	244.583	385				244.583	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก										
ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	.281	2	.141	.369	.692	7.774	1	7.774	21.575	.000*
ภายในกลุ่ม	141.540	371	.382			134.047	372	.360		
รวม	141.821	373				141.821	373			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	22.347	2	11.147	50.955	.000*	1.884	1	1.884	6.925	.009*
ภายในกลุ่ม	83.985	383	.219			104.448	384	.272		
รวม	106.332	385				106.332	385			
4. ด้านความสมบูรณ์										
ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	73.421	2	36.710	115.611	.000*	39.946	1	39.946	98.906	.000*
ภายในกลุ่ม	121.616	383	.318			155.090	384	.404		
รวม	195.036	385				195.036	385			
5. ด้านอารมณ์										
และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	36.032	2	18.041	35.403	.000*	9.739	1	9.739	16.883	.000*
ภายในกลุ่ม	195.172	383	.510			221.515	384	.577		
รวม	231.254	385				231.254	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	5.846	2	2.923	14.715	.000*	2.163	1	2.163	10.414	.001*
ภายในกลุ่ม	76.081	383	.199			79.746	384	.208		
รวม	81.927	385				81.927	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตของผู้ว่างงานก่อนการถูกเลิกจ้าง จำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้มีด้านเดียวได้แก่ ด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือนที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนอีก 4 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง 4 ด้านแตกต่างกัน จึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 9-12 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้าน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพมีระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกัน จึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 13-17

ตาราง 9 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด			
สมรส	.2841*		.3051*
หย่าร้าง			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้มากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.2841) และมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้าง (.3051)

ตาราง 10 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

ด้านสถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด			
สมรส	.4068*		
หย่าร้าง	.6364*	.2296*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 10 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.4068) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้างมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.6364) และดีมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรส (.2263)

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

ด้านสถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด		.7216*	1.1667*
สมรส			.4450*
หย่าร้าง			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้าง ด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคล

ด้านสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพ โสดมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์
ด้านร่างกายมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรส (.7216) และมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพ
หย่าร้าง (1.1667) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกาย
มากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้าง (.4450)

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต
ก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

ด้านสถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด			
สมรส	.5841*		
หย่าร้าง	.7308*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure
ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้าง ด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคล
ด้านสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์
ด้านอารมณ์และจิตใจดีมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพ โสด (.5841) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มี
สถานภาพหย่าร้างมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มี
สถานภาพโสด (.7308)

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด		.4168*	.3462*
สมรส			
หย่าร้าง			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 13 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสดมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรส (.4168) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้าง (.3462)

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด			
สมรส		.1677*	
หย่าร้าง			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 14 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.1677)

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด			
สมรส	.5424*		
หย่าร้าง	.8030*	.2607*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้าง ด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.5424) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้างมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.8030) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรส (.2607)

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด		.7155*	1.0758*
สมรส			.3603*
หย่าร้าง			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้าง ด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกาย กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสดมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรส (.7155) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้าง (1.0758) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้าง (.3603)

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด			
สมรส		.4276*	
หย่าร้าง		.5781*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างกับความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ กับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพสมรสมีคุณภาพชีวิตความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.4276) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้างมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพโสด (.5781)

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง จำแนกตามการศึกษา

ระดับคุณภาพชีวิต ของผู้ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	100.188	4	25.047	66.089	.000*	14.556	4	3.639	17.685	.000*
ภายในกลุ่ม	144.395	381	.379			78.397	381	.206		
รวม	244.583	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก										
ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	4.821	4	1.205	3.246	.012*	12.187	4	3.047	8.097	.000*
ภายในกลุ่ม	137.000	369	.371			143.368	381	.376		
รวม	141.821	373				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	11.214	4	2.804	11.230	.000*	25.226	4	6.307	21.029	.000*
ภายในกลุ่ม	95.117	381	.250			114.258	381	.300		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์										
ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	28.801	4	7.200	16.503	.000*	31.008	4	7.752	20.366	.000*
ภายในกลุ่ม	166.235	381	.436			145.023	381	.381		
รวม	195.036	385				176.031	385			

ตาราง 18 (ต่อ)

ระดับคุณภาพชีวิต ของถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
5. ด้านอารมณ์ และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	45.727	4	11.432	23.477	.000*	26.831	4	6.708	13.723	.000*
ภายในกลุ่ม	185.526	381	.487			186.238	381	.489		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	11.630	4	2.908	15.759	.000*	12.963	4	3.241	17.428	.000*
ภายในกลุ่ม	70.297	381	.185			70.843	381	.186		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามการศึกษาของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้านแสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษามีระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 19-23 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามการศึกษาของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้านแสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษามีระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 24-28

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา		1.0838*	1.8283*	.8571*	2.0000*
มัธยมศึกษา			.7445*		.9162*
อาชีวศึกษา					
ปริญญาตรี		.2267*	.9711*		1.1429*
สูงกว่าปริญญาตรี					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (1.0838) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (1.8283) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (.8571) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (2.0000) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.7445) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.9162) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณภาพชีวิตด้านรายได้มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.2267) และดีมากกว่าผู้ที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (1.1429)

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา					
มัธยมศึกษา					
อาชีวศึกษา		.1698*			
ปริญญาตรี					
สูงกว่าปริญญาตรี	.6765*	.8263*	.6566*	.8429*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.1698) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (.6765) และดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.8263) และ ดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.6566) และดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (.8429)

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา		.3819*	.4029*	.6773*	.7059*
มัธยมศึกษา				.2955*	
อาชีวศึกษา				.2745*	
ปริญญาตรี					
สูงกว่าปริญญาตรี					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.3819) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.4029) และดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (.6773) และดีกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.7059) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับมัศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (.2955) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (.2745)

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา					
มัธยมศึกษา					
อาชีวศึกษา	.2626*	.2738*			
ปริญญาตรี	.6857*	.6969*	.4231*		
สูงกว่าปริญญาตรี	1.0000*	1.0112*	.7374*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา มีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (.2626) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.2738) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (.6857) และ ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.6969) และ ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.4231) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (1.0000) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (1.0112) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.7374)

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา		.5596*	.9489*	1.2101*	1.3529*
มัธยมศึกษา			.3893*	.6504*	.7933*
อาชีวศึกษา				.2612*	
ปริญญาตรี					
สูงกว่าปริญญาตรี					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.5596) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.9489) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (1.2101) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (1.3529) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาคุณภาพชีวิตด้านความความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจและดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.3893) และดีกว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี (.6504) และดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.7933) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านความความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (.2612)

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา		.4804*	.5556*		1.0000*
มัธยมศึกษา					.5196*
อาชีวศึกษา					
ปริญญาตรี		.3233*	.3948*		.8429*
สูงกว่าปริญญาตรี					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.4804) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.5556) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับระดับสูงกว่าปริญญาตรี (1.0000) ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัศึกษามีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.5196) ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.3223) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.8429)

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา					
มัธยมศึกษา					
อาชีวศึกษา	.2724*	.3613*		.4245*	
ปริญญาตรี					
สูงกว่าปริญญาตรี	.6765*	.7654*		.8286*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 25 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้าง ด้านรายจ่ายหลักประจำเดือน กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีคุณภาพชีวิต ด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.1698) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับสูง กว่าปริญญาตรีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (.6765) และมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.8263) และมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.6566) และมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (.8429)

ตาราง 26 การความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา		.5713*	.7246*	1.0008*	1.0294*
มัธยมศึกษา			.1551*	.4295*	
อาชีวศึกษา				.2745*	
ปริญญาตรี					
สูงกว่าปริญญาตรี					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้าง ด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.3819) ดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.4029) และดีมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (.6773) และมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.7059) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (.2955) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีมากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (.2745)

ตาราง 27 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา					
มัธยมศึกษา					
อาชีวศึกษา					
ปริญญาตรี	.6857*	.6969*	.7059*		
สูงกว่าปริญญาตรี	1.0000*	1.0112*	1.0202*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 27 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (.6857) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.6969) และ ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.7059) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (1.0000) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (1.0112) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (1.0202)

ตาราง 28 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา		.6490*	.6358*	1.0387*	1.3529*
มัธยมศึกษา				.3896*	.7039*
อาชีวศึกษา				.4029*	.7172*
ปริญญาตรี					
สูงกว่าปริญญาตรี					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 28 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษาพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.4690) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.6358) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (1.0387) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (1.3529) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.3896) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.7039) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษามีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (.4029) และดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (.7172)

ตาราง 29 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามจำนวนบุตร

ระดับคุณภาพชีวิต ของถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	22.198	2	11.099	19.115	.000*	3.727	2	1.864	8.000	.000*
ภายในกลุ่ม	222.385	383	.581			89.226	383	.233		
รวม	224.583	385				92.925	385			
2. ด้านรายจ่าย										
ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	7.582	2	3.791	10.477	.000*	2.952	2	1.476	3.705	.025*
ภายในกลุ่ม	134.239	371	.362			152.602	383	.398		
รวม	141.821	373				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	40.682	2	20.341	118.672	.000*	37.531	2	18.765	70.494	.000*
ภายในกลุ่ม	65.649	383	.171			101.954	383	.266		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์										
ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	30.579	2	15.290	35.608	.000*	28.488	2	14.224	36.914	.000*
ภายในกลุ่ม	164.457	383	.429			147.583	383	.385		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์										
และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	32.376	2	16.188	31.175	.000*	28.264	2	14.132	29.288	.000*
ภายในกลุ่ม	198.878	383	.519			78.961	383	.483		
รวม	231.254	385				213.070	385			

ตาราง 29 (ต่อ)

ระดับคุณภาพชีวิต ของถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	6.359	2	3.179	16.114	.000*	4.844	2	2.422	11.749	.000*
ภายในกลุ่ม	75.569	383	.197			78.961	383	.206		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามจำนวนบุตรของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้านแสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตรมีระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 30-34 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามจำนวนบุตรของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้านแสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตรมีระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 35-39

ตาราง 30 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร		.2554*	
มีบุตร 1-2			
มีบุตร 3-4	1.0329*	1.2883*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 30 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีบุตรมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีบุตรจำนวน 1-2 คน (.2554) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีจำนวนบุตร 3-4 คนมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีบุตร (1.0329) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 1-2 คน (1.2883)

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร		.2793*	.4079*
มีบุตร 1-2			
มีบุตร 3-4			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 31 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีบุตรมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่มีบุตรจำนวน 1-2 คน (.2793) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 3-4 คน (.4079)

ตาราง 32 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร			
มีบุตร 1-2	.2281*		
มีบุตร 3-4	1.8947*	1.6667*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 32 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตรพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีบุตร 1-2 คนมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มีบุตร(.2281) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีบุตร 3-4 คนมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มีบุตร (1.8947) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 1-2 คน (1.6667)

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร		.5776*	.5461*
มีบุตร 1-2			
มีบุตร 3-4			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 33 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีบุตรมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีบุตร 1-2 คน (.5776) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 3-4 คน (.5461)

ตาราง 34 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร			
มีบุตร 1-2	.3100*		
มีบุตร 3-4	1.6118*	1.3018*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 34 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตรพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีบุตร 3-4 คนมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่ไม่มียุตร (.3100) และดีกว่าผู้มีบุตร 1-2 คน (1.3018)

ตาราง 35 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร		.1374	
มีบุตร 1-2			
มีบุตร 3-4	.3355	.4730	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 35 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีบุตรมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีบุตรจำนวน 1-2 คน (.1347) และผู้ถูกเลิกจ้างที่มีจำนวนบุตร 3-4 คนมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มียุตร (.3355) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 1-2 คน (.4730)

ตาราง 36 การทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร		.1328*	.4211*
มีบุตร 1-2			
มีบุตร 3-4			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 36 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีบุตรมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่มีบุตรจำนวน 1-2 คน (.1328) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 3-4 คน (.4211)

ตาราง 37 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร			
มีบุตร 1-2	.2416*		
มีบุตร 3-4	1.8092*	.0991*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 37 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตรพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีบุตร 1-2 คนมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มียุตร ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีบุตร 3-4 คน (.2281) มีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มียุตร (1.8092) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 1-2 คน (.0991)

ตาราง 38 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร		.5596*	.4605*
มีบุตร 1-2			
มีบุตร 3-4			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 38 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีบุตรมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีบุตร 1-2 คน (.5596) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 3-4 คน (.4605)

ตาราง 39 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านบุตร

ด้านบุตร	ไม่มีบุตร	มีบุตร 1-2	มีบุตร 3-4
ไม่มีบุตร			
มีบุตร 1-2	.2765*		
มีบุตร 3-4	1.5197*	1.2435*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 39 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านจำนวนบุตร พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีบุตร 1-2 คนมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่ไม่มียุตร (.2765) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีบุตร 3-4 คนมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่ไม่มียุตร (1.5197) และดีกว่าผู้ที่มีบุตร 1-2 คน (1.2435)

ตาราง 40 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามรายได้ปัจจุบัน

ระดับคุณภาพชีวิตของ ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	33.421	3	11.410	20.154	.000*	21.761	3	7.254	38.920	.000*
ภายในกลุ่ม	211.161	382	.553			71.193	382	.186		
รวม	244.583	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	41.421	3	13.807	50.883	.000*	47.713	3	15.904	56.338	.000*
ภายในกลุ่ม	100.400	370	.271			107.841	382	.282		
รวม	141.821	373				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	16.166	3	5.389	22.831	.000*	31.085	3	10.362	36.515	.000*
ภายในกลุ่ม	90.165	382	.236			108.399	382	.284		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์ ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	54.274	3	18.091	49.096	.000*	53.807	3	17.936	56.057	.000*
ภายในกลุ่ม	140.763	382	.368			122.224	382	.320		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์ และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	18.204	3	6.068	10.880	.000*	22.159	3	7.386	14.779	.000*
ภายในกลุ่ม	213.050	382	.558			190.911	382	.500		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	4.844	2	2.422	11.749	.000*	7.310	3	2.437	12.169	.000*
ภายในกลุ่ม	78.961	383	.206			76.495	382	.200		
รวม	83.806	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามรายได้ปัจจุบันของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้านแสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบันมีระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 41-45 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามรายได้ปัจจุบันของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้าน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบันมีระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 46-50

ตาราง 41 การทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้			.4905*	.9063*
น้อยกว่า 4,000 บาท	.2150*		.7056*	1.1213*
4,000-7,500 บาท				.4157*
มากกว่า 7,500 บาท				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 41 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีรายได้ปัจจุบันมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.4905) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (.9063) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท มีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ปัจจุบัน (.2150) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.7056) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500

บาท (1.1213) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (.4.157)

ตาราง 42 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000 - 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้				
น้อยกว่า 4,000 บาท	.7440*		.4208*	
4,000-7,500 บาท	.3231*			
มากกว่า 7,500 บาท	1.0193*	.2754*	.6962*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 42 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่า ผู้ที่ไม่มีรายได้ (.7440) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.4208) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.3231) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (1.0193) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท (.2754) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.6962)

ตาราง 43 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้				
น้อยกว่า 4,000 บาท	.3026*		.3825*	
4,000-7,500 บาท				
มากกว่า 7,500 บาท	.7808*	.4783*	.8608*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 43 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.3026) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.3825) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.7808) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท (.4783) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500บาท (.8608)

ตาราง 44 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้		.3778*		1.2329*
น้อยกว่า 4,000 บาท				.8551*
4,000-7,500 บาท	.4507*	.8285*		1.6835*
มากกว่า 7,500 บาท				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 44 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีรายได้ปัจจุบันมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท (.3026) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (1.2329) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (.8551) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่ไม่มียาได้ปัจจุบัน (.4507) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท (.8285) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (1.6835)

ตาราง 45 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้			.3770*	
น้อยกว่า 4,000 บาท	.2539*		.6309*	
4,000-7,500 บาท				
มากกว่า 7,500 บาท	.3699*		.7468*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 45 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีรายได้อาจมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.3770) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.2539) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.6309) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.3699)

ตาราง 46 การทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้		.4810*	.3170*	.7854*
น้อยกว่า 4,000 บาท				.3043*
4,000-7,500 บาท				
มากกว่า 7,500 บาท				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 46 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีรายได้ปัจจุบันมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท (.4810) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.3170) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (.7854) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (.3043)

ตาราง 47 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต ก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้				
น้อยกว่า 4,000 บาท	.8094*		.3487*	
4,000-7,500 บาท	.4607*			
มากกว่า 7,500 บาท	.9543*		.4937*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 47 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.8094) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.3487) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.4607) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.9543) และดีกว่าผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.4937)

ตาราง 48 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้				
น้อยกว่า 4,000 บาท	.6002*		.7303*	
4,000-7,500 บาท				
มากกว่า 7,500 บาท	.7306*		.8608*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 48 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.6002) และดีกว่า ผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.7303) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.7306) และดีกว่า ผู้มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท (.8608)

ตาราง 49 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้		.2500*		1.1050*
น้อยกว่า 4,000 บาท				.8551*
4,000-7,500 บาท	.5785*	.8285*		1.6835*
มากกว่า 7,500 บาท				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 49 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่มีรายได้ปัจจุบัน มีคุณภาพชีวิตด้านความ สมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มียาได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท (.2500) และดีกว่าผู้มียาได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (1.1050) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบัน 4,000-7,500 บาท มีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ปัจจุบัน (.5785) และดีกว่าผู้มียาได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท (.8285) และดีกว่าผู้มียาได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (1.6835)

ตาราง 50 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้				
น้อยกว่า 4,000 บาท	.8094*		.3487*	
4,000-7,500 บาท	.4607*			
มากกว่า 7,500 บาท			.7468*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 50 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาท มีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่ไม่มีรายได้ (.8094) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท มีคุณภาพชีวิต ด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันมากกว่า 7,500 บาท (.7468)

ตาราง 51 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

ระดับคุณภาพชีวิตของ ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	23.255	2	11.628	38.315	.000*	35.796	2	17.898	119.933	.000*
ภายในกลุ่ม	116.229	383	.303			57.157	383	.149		
รวม	139.484	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	2.184	2	1.092	2.901	.056	6.443	2	3.222	8.275	.000*
ภายในกลุ่ม	139.637	371	.376			149.111	383	.389		
รวม	141.821	373				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	10.081	2	5.024	20.057	.000*	23.255	2	11.628	38.315	.000*
ภายในกลุ่ม	96.251	383	.251			116.229	383	.303		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์ ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	15.911	2	7.956	17.010	.000*	19.487	2	9.743	23.838	.000*
ภายในกลุ่ม	195.125	383	.468			156.545	383	.409		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์ และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	54.426	2	27.213	58.942	.000*	74.245	2	37.123	102.417	.000*
ภายในกลุ่ม	176.828	383	.462	176.828		138.825	383	.362		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	21.796	2	10.898	69.414	.000*	5.054	2	2.527	12.289	.000*
ภายในกลุ่ม	60.131	383	.157	60.131		78.752	383	.206		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 51 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ มีด้านเดียว ได้แก่ ด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างด้านค่าใช้จ่ายหลักประจำเดือนไม่แตกต่างกัน ส่วนอีก 4 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 52-55 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้านแสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 56-60

ตาราง 52 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ปัจจุบัน	น้อยกว่า	7,000- 15,000 บาท	15,001- 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท			
7,007-15,000 บาท	.4476*	.3008*	
15,001-25,000 บาท	.7484*		
น้อยกว่า 7,000 บาท			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 52 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท (.4476) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท (.3008) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท (.7484)

ตาราง 53 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ปัจจุบัน	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท			
7,007-15,000 บาท			
15,001-25,000 บาท	.3843*	.3534*	
น้อยกว่า 7,000 บาท			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 53 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท (.3843) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท (.3534)

ตาราง 54 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ปัจจุบัน	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001 - 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท			.2891*
7,000-15,000 บาท	.2415*		.5306*
15,001-25,000 บาท			
น้อยกว่า 7,000 บาท			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 54 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างน้อยกว่า 7,000 บาท มีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่า (.2891) ผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาทผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท มีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างน้อยกว่า 7,000 บาท (.24151) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาท (.5306)

ตาราง 55 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ปัจจุบัน	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท		.1896*	
7,000-15,000 บาท			
15,001-25,000 บาท	.7546*	.9441*	
น้อยกว่า 7,000 บาท			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 55 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างน้อยกว่า 7,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท (.1896) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างน้อยกว่า 7,000 บาท (.7546) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท (.9441)

ตาราง 56 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ปัจจุบัน	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท			
7,000-15,000 บาท	.4476*	.3008*	
15,001-25,000 บาท	.7484*		
น้อยกว่า 7,000 บาท			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 56 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท (.4476) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000บาท (.3008) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท (.7484)

ตาราง 57 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ปัจจุบัน	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท			.2749*
7,000-15,000 บาท			.3163*
15,001-25,000 บาท			
น้อยกว่า 7,000 บาท			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 57 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายประจำเดือนก่อนการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างน้อยกว่า 7,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001-25,000 บาท (.2749) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001-25,000 บาท (.3163)

ตาราง 58 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ก่อนถูกเลิกจ้าง	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001- 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท			
7,000-15,000 บาท	.4221*		
15,001-25,000 บาท	.6088*	.4801*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 58 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท มีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท (.4221) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท (.6088) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาท (.4801)

ตาราง 59 การทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ก่อนถูกเลิกจ้าง	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท			
7,000-15,000 บาท	.4221*		.5306*
15,001-25,000 บาท			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 59 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาท (.4221) และดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,000-25,000 บาท (.5306)

ตาราง 60 การทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ ก่อนการถูกเลิกจ้าง

รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง	น้อยกว่า 7,000 บาท	7,000- 15,000 บาท	15,001 25,000 บาท
น้อยกว่า 7,000 บาท		.4604*	
7,000-15,000 บาท			
15,001-25,000 บาท	.6862*	1.1466*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 60 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างน้อยกว่า 7,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท (.4604) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 15,001-25,000 บาทมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้างน้อยกว่า 7,000 บาท (.6862) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง 7,000-15,000 บาท (1.1466)

ตาราง 61 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามอายุ

ระดับคุณภาพชีวิตของ ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	11.609	2	5.804	9.542	.000*	2.825	2	1.412	6.002	.003*
ภายในกลุ่ม	232.974	383	.608			90.129	383	.235		
รวม	244.583	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก										
ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	1.347	2	.637	1.778	.000*	2.698	2	1.349	3.380	.035*
ภายในกลุ่ม	140.474	371	.379			152.856	383	.399		
รวม	141.821	373				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	9.062	2	4.531	17.840	.000*	7.852	2	3.926	11.424	.000*
ภายในกลุ่ม	97.270	383	.254			131.632	383	.344		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์										
ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	4.474	2	2.237	4.496	.012*	7.987	2	3.993	9.102	.000*
ภายในกลุ่ม	190.563	383	.498			168.044	383	.439		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์										
และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	2.228	2	1.114	1.863	.157	1.338	2	.669	1.210	.299
ภายในกลุ่ม	229.026	383	.598			211.732	383	.553		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	1.314	2	.657	3.122	.045*	6.290	2	.669	15.539	.000*
ภายในกลุ่ม	80.613	383	.210			77.516	383	.202		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 61 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามอายุของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้มีด้านเดียวคือ ด้านอารมณ์และจิตใจ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตถูกเลิกจ้างด้านอารมณ์และจิตใจไม่แตกต่างกัน ส่วนอีก 4 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 62-65 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามอายุของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้มีด้านเดียวได้แก่ด้านอารมณ์และจิตใจ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างด้านอารมณ์และจิตใจที่ไม่แตกต่างกันส่วนอีก 4 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 66-69

ตาราง 62 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี			
31-45 ปี			
46-55 ปี	.6946*	.5229*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 62 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุพบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปี (.6946) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี (.5229)

ตาราง 63 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี			.3293*
31-45 ปี			.2799*
46-55 ปี			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 63 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี (.3293) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี (.2799)

ตาราง 64 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี			
31-45 ปี			
46-55 ปี	.4514*	.5595*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 64 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี มีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปี (.6946) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปี (.5229)

ตาราง 65 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี			
31-45 ปี	.2105*		.2724*
46-55 ปี			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 65 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปี มีคุณภาพชีวิตความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปี (.2105) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี (.2724)

ตาราง 66 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต
หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี			
31-45 ปี	.1806*		
46-55 ปี			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 66 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure
ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ
พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปี
(.1806)

ตาราง 67 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต
หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี			.3293*
31-45 ปี			.2799*
46-55 ปี			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 67 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี (.3293) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี (.2799)

ตาราง 68 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี		.1462*	
31-45 ปี			
46-55 ปี	.3589*	.5051*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 68 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปี (.1462) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปี (.3589) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปี (.5051)

ตาราง 69 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต
หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านอายุ	18-30 ปี	31-45 ปี	46-55 ปี
18-30 ปี			
31-45 ปี	.3185*		.2569*
46-55 ปี			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 69 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปีมีคุณภาพชีวิตความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 18-30 ปี (.3185) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 46-55 ปี (.2569)

ตาราง 70 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามภูมิภาค

ระดับคุณภาพชีวิตของ ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	20.802	3	6.934	11.837	.000*	.261	3	.087	.358	.783
ภายในกลุ่ม	223.780	382	.586			92.693	382	.243		
รวม	244.583	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก										
ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	17.588	3	5.863	17.461	.000*	18.503	3	6.168	17.190	.000*
ภายในกลุ่ม	124.233	370	.336			137.052	382	.359		
รวม	141.821	373				155.554	375			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	1.442	3	.481	1.750	.156	3.033	3	1.011	2.830	.038*
ภายในกลุ่ม	104.890	382	.275			139.452	382	.357		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์										
ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	1.897	3	.632	1.251	.291	7.422	3	2.474	5.605	.001*
ภายในกลุ่ม	193.139	382	.506			168.609	382	.441		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์										
และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	31.802	3	10.601	20.303	.000*	33.660	3	11.220	23.889	.000*
ภายในกลุ่ม	199.451	382	.522			179.410	382	.470		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	3.364	3	1.121	5.452	.001*	4.584	3	1.528	7.369	.000*
ภายในกลุ่ม	78.564	382	.206			79.221	382	.207		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 70 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตาม ภูมิภาคของผู้อาวุโสด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้มี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านอาหารและความสมบูรณ์ด้านร่างกาย แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลก่อนการถูกเลิกจ้างด้านภูมิภาคมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างด้านอาหารและความสมบูรณ์ด้านร่างกายไม่แตกต่างกัน ส่วนอีก 3 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลก่อนการถูกเลิกจ้างด้านภูมิภาคมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 71-73 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามภูมิภาคของผู้อาวุโสด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ด้านเดียวได้แก่ ด้านรายได้แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลก่อนการถูกเลิกจ้างด้านภูมิภาคมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างด้านรายได้ไม่แตกต่างกันอีก 4 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลก่อนการถูกเลิกจ้างด้านภูมิภาคมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างอีกทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 74-77

ตาราง 71 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิภาค

ด้านภูมิภาค	อยุธยา	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อยุธยา		.3836*		.5476*
ภาคเหนือ			.6632*	.8273*
ภาคกลาง				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 71 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิภาค พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคเหนือ (.3836) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.5476) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคกลาง (.6632) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.8273)

ตาราง 72 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิภาค

ด้านภูมิภาค	อยุธยา	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อยุธยา			.6804*	.3348*
ภาคเหนือ			.5551*	
ภาคกลาง				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			.3456*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.05

จากตาราง 72 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิภาค พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคกลาง (.6804) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.3348) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคกลาง (.5551) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิภาคกลาง(.3465)

ตาราง 73 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา

ด้านภูมิลำเนา	อยุธยา	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อยุธยา				
ภาคเหนือ	1.1070*		.8202*	.8050*
ภาคกลาง	.2868*			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	.3020*			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 73 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (1.1070) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคกลาง (.8202) และดีกว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.8050) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคกลางมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (.2868) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (.3020)

ตาราง 74 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา

ด้านภูมิลำเนา	อยุธยา	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อยุธยา		.7409*		.1805*
ภาคกลาง				
ภาคเหนือ		.5218*		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		.5605*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.05

จากตาราง 74 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตกหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคกลาง (.7409) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.1805) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคกลาง (.5218) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคกลาง (.5605)

ตาราง 75 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา

ด้านภูมิลำเนา	อยุธยา	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อยุธยา				.2243*
ภาคกลาง				
ภาคเหนือ				.3455*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 75 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.2243) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายได้ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.3455)

ตาราง 76 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา

ด้านภูมิลำเนา	อายุ	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อายุ		.2376*		.3684*
ภาคกลาง				
ภาคเหนือ				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 76 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคกลาง (.2376) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.3684)

ตาราง 77 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา

ด้านภูมิลำเนา	อยุธยา	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
อยุธยา				
ภาคกลาง	.2920*			
ภาคเหนือ	1.0581*	.7661*		.5945*
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	.4637*			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 77 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคกลางมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (.2920) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคเหนือมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (1.0581) และดีกว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีลำเนาภาคกลาง (.7661) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (.5945) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (.4637)

ตาราง 78 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามระยะเวลาการว่างงาน

ระดับคุณภาพชีวิตของ ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	2.560	4	.640	1.007	.403	12.684	4	3.171	15.052	.000*
ภายในกลุ่ม	242.023	381	.635			80.269	381	.211		
รวม	244.583	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก										
ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	18.819	4	4.705	14.114	.000*	17.834	4	4.458	12.334	.000*
ภายในกลุ่ม	123.002	369	.333			137.721	381	.361		
รวม	141.821	373				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	20.594	4	5.149	22.879	.000*	21.938	4	5.484	17.777	.000*
ภายในกลุ่ม	85.738	381	.225			117.546	381	.309		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์										
ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	45.954	4	11.489	29.361	.000*	35.821	4	8.955	24.334	.000*
ภายในกลุ่ม	149.082	381	.391			140.210	381	.547		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์										
และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	6.355	4	1.714	2.910	.022*	4.615	4	1.154	2.109	.079
ภายในกลุ่ม	224.399	381	.589			208.455	381	.547		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	5.847	4	1.426	7.320	.000*	11.138	4	2.760	14.448	.000*
ภายในกลุ่ม	76.081	381	.200			72.768	381	.191		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 78 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามระยะเวลาการว่างงานของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้มีด้านเดียวได้แก่ ด้านรายได้ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลก่อนการถูกเลิกจ้างด้านระยะเวลาการว่างงานมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างด้านรายได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนอีก 4 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลก่อนการถูกเลิกจ้างด้านระยะเวลาการว่างงานมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 79-82 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามระยะเวลาการว่างงานของผู้ว่างงาน ด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้มีด้านเดียวคือด้านอารมณ์และจิตใจ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลหลังการถูกเลิกจ้างด้านระยะเวลาการว่างงานมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่แตกต่างกันส่วนอีก 4 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลหลังการถูกเลิกจ้างด้านระยะเวลาการว่างงานมีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างทั้ง 4 ด้านแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 83-86

ตาราง 79 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน			.4836*	
4-6 เดือน	.1528*	.6364*		
7-9 เดือน				
มากกว่า 9 เดือน			.6420*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 79 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้าง ด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลระยะเวลาการว่างงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.4836) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.1528) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือน (.6364)

ตาราง 80 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน			.2810*	
4-6 เดือน			.2484*	
7-9 เดือน				
มากกว่า 9 เดือน	.5557*	.5883*	.8367*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 80 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลระยะเวลาการว่างงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.2810) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.2484) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.5557) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือน (.5883) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.8367)

ตาราง 81 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน				.3712*
4-6 เดือน	.3350*			.7062*
7-9 เดือน	.8131*	.4781*		1.1844*
มากกว่า 9 เดือน				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 81 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน มากกว่า 9 เดือน (.3712) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.3350) และดีกว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือน (.7062) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.8131) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือน (.4781) และดีกว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือน (1.1844)

ตาราง 82 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน			.2883*	
4-6 เดือน			.2322*	
7-9 เดือน				
มากกว่า 9 เดือน			.4639*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 82 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.2883) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.2322) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.4639)

ตาราง 83 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน				
4-6 เดือน				
7-9 เดือน	.5455*	.4459*		.4082*
มากกว่า 9 เดือน				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 83 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลระยะเวลาการว่างงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.5455) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือน (.4459) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือน (.4082)

ตาราง 84 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน			.2657*	
4-6 เดือน	.3265*		.5922*	
7-9 เดือน				
มากกว่า 9 เดือน			.4590*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 84 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลระยะเวลาการว่างงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.2657) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือนมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.3265) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.5922) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือนดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.4590)

ตาราง 85 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน			.2810*	
4-6 เดือน	.1903*		.4713*	
7-9 เดือน				
มากกว่า 9 เดือน	.5557*	.3654*	.8367*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 85 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.2810) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือนมีคุณภาพชีวิต ดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.1903) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.4713) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.5557) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 4-6 เดือน (.3654) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9เดือน (.8367)

ตาราง 86 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน

ระยะเวลาการว่างงาน	1-3 เดือน	4-6 เดือน	7-9 เดือน	มากกว่า 9 เดือน
1-3 เดือน				
4-6 เดือน				
7-9 เดือน				
มากกว่า 9 เดือน	.2495*		.3182*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 86 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านสมบรูณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระยะเวลาการว่างงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงานมากกว่า 9 เดือนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 1-3 เดือน (.2495) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีระยะเวลาการว่างงาน 7-9 เดือน (.3182)

ตาราง 87 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตาม
ประสบการณ์การทำงาน

ระดับคุณภาพชีวิตของ ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	14.779	3	4.926	8.188	.000*	10.830	3	3.610	16.792	.000*
ภายในกลุ่ม	229.805	382	.602			82.124	382	.215		
รวม	244.583	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก										
ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	24.461	3	8.154	25.706	.000*	13.604	3	4.535	12.203	.000*
ภายในกลุ่ม	117.360	370	.317			141.951	382	.372		
รวม	141.821	373				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	3.425	3	1.142	4.238	.006*	11.117	3	3.706	11.028	.000*
ภายในกลุ่ม	102.906	382	.269			128.367	382	.336		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์										
ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	29.009	3	9.670	22.248	.000*	48.495	3	16.165	48.418	.000*
ภายในกลุ่ม	166.027	382	.435			127.536	382	.334		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์										
และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	43.341	3	14.447	29.368	.000*	28.239	3	9.431	19.455	.000*
ภายในกลุ่ม	187.341	382	.492			184.381	382	.484		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	4.133	3	1.378	6.764	.000*	33.754	3	11.251	85.872	.000*
ภายในกลุ่ม	77.795	382	.204			50.051	382	.131		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 87 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามประสบการณ์การทำงานของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้าน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานมีระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 88-92 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงานของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้านแสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานมีระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 93-97

ตาราง 88 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี				.4576*
6-10 ปี				.3137*
11-15 ปี		.3484*		.6621*
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 88 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.4576) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.3137) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 6-10 ปี (.3484) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.6621)

ตาราง 89 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี				
6-10 ปี	.5746*		.4095*	.5662*
11-15 ปี	.1650*			
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 89 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.5746) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11- 15 ปี (.4095) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.5662) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี (.1650)

ตาราง 90 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี				
6-10 ปี			.2478*	.1752*
11-15 ปี				
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 90 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.2478) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.1752)

ตาราง 91 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี				
6-10 ปี	.5777*			.4473*
11-15 ปี	.5970*			.4666*
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 91 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี (.5777) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.4473) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.5970) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.4666)

ตาราง 92 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี				
6-10 ปี	.4779*		.5538*	
11-15 ปี				
มากกว่า 15 ปี	.8971*	.4191*	.9729*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 92 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.4779) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.5538) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.8971) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี (.4191) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.9729)

ตาราง 93 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์ การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี		.2605*		.1723*
6-10 ปี				
11-15 ปี	.1711*	.4316*		.3434*
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 93 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี (.2605) และดีกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.1723) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.1711) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี (.4316) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.3434)

ตาราง 94 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี				
6-10 ปี	.3645*		.2650*	.5245*
11-15 ปี				.2595*
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 94 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี มีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.3645) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.2650) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.5245) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.2595)

ตาราง 95 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์ การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี			.2215*	
6-10 ปี	.2101*		.4316*	.3591*
11-15 ปี				
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 95 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.2215) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.2101) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.4316) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.3591)

ตาราง 96 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี				
6-10 ปี	.7038*			.7181*
11-15 ปี	.7231*			.7374*
มากกว่า 15 ปี				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 96 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.7038) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.7181) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.7231) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี (.7374)

ตาราง 97 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิต หลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ประสบการณ์การทำงาน

ด้านประสบการณ์ การทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
ไม่เกิน 5 ปี		.4275*	.2887*	
6-10 ปี				
11-15 ปี				
มากกว่า 15 ปี	.8258*	.3983*	.6870*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 97 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้าง กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงาน ไม่เกิน 5 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี (.4275) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.2887) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปีมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานไม่เกิน 5 ปี (.8258) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 6-10ปี (.3983) และดีกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงาน 11-15 ปี (.6870)

ตาราง 98 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนและหลังการถูกเลิกจ้าง
จำแนกตามตำแหน่งงาน

ระดับคุณภาพชีวิตของ ถูกเลิกจ้าง	ก่อนการถูกเลิกจ้าง					หลังการถูกเลิกจ้าง				
	SS	df	MS	F	Sig.	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านรายได้										
ระหว่างกลุ่ม	29.530	2	14.765	26.296	.000*	18.586	2	9.293	47.860	.000*
ภายในกลุ่ม	215.053	383	.561			74.367	383	.194		
รวม	244.583	385				92.953	385			
2. ด้านรายจ่ายหลัก ประจำเดือน										
ระหว่างกลุ่ม	21.553	2	10.777	33.244	.000*	20.525	2	10.262	29.109	.000*
ภายในกลุ่ม	120.268	371	.324			135.030	383	.353		
รวม	141.821	383				155.554	385			
3. ด้านอาหาร										
ระหว่างกลุ่ม	4.748	2	2.374	8.951	.000*	8.098	2	4.049	11.803	.000*
ภายในกลุ่ม	101.584	383	.265			131.387	383	.343		
รวม	106.332	385				139.484	385			
4. ด้านความสมบูรณ์ ทางร่างกาย										
ระหว่างกลุ่ม	46.311	2	23.156	59.631	.000*	56.775	2	28.388	91.169	.000*
ภายในกลุ่ม	148.725	383	.388			119.256	383	.311		
รวม	195.036	385				176.031	385			
5. ด้านอารมณ์ และจิตใจ										
ระหว่างกลุ่ม	13.331	2	6.665	11.714	.000*	18.036	2	9.018	17.709	.000*
ภายในกลุ่ม	217.923	383	.569			195.034	383	.509		
รวม	231.254	385				213.070	385			
โดยรวม										
ระหว่างกลุ่ม	.507	2	.253	1.092	.305	10.409	2	5.204	27.158	.000*
ภายในกลุ่ม	80.421	383	.213			73.397	383	.192		
รวม	81.927	385				83.806	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 98 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างจำแนกตามตำแหน่งงานของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha=.05$ แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การทำงานมีระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 99-103 และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างจำแนกตามตำแหน่งงานของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้าน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานมีระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกัน จึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 104-108

ตาราง 99 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ		.8591*	
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ			
พนักงานธุรการ	.3242*	1.1834*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 99 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ (.8591) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานธุรการมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.3242) และดีกว่าตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ (.3242)

ตาราง 100 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ			.1911*
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	.7795*		.9706*
พนักงานธุรการ			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 100 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.1911) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.7795) และดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.9706)

ตาราง 101 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ			.3311*
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ			.3824*
พนักงานธุรการ			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 101 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.3311) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.3824)

ตาราง 102 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ			
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	.9509*		
พนักงานธุรการ	.7676*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 102 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.9509) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานธุรการมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.7676)

ตาราง 103 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ		.3897*	.4987*
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ			
พนักงานธุรการ			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 103 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตก่อนการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ (.3897) และดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.4987)

ตาราง 104 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ		.5673*	
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ			
พนักงานธุรการ	.4033*	.9706*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 104 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายได้ของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ (.5673) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานธุรการมีคุณภาพชีวิตด้านรายได้ดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.4033) และดีกว่าตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ (.9706)

ตาราง 105 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ			.3082*
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	.6918*		1.0000*
พนักงานธุรการ			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 105 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.3082) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านรายจ่ายหลักประจำเดือนดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.6918) และดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.1.000)

ตาราง 106 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ			.4459*
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ			.3824*
พนักงานธุรการ			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 106 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหารของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.4459) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านอาหารดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.3824)

ตาราง 107 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ			
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	1.0427*		
พนักงานธุรการ	.8594*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 107 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงานพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.1.0427) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานธุรการมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านร่างกายดีกว่าตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.8594)

ตาราง 108 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ		.4438*	.5840*
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ			
พนักงานธุรการ			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 108 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างคุณภาพชีวิตหลังการถูกเลิกจ้างด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจของผู้ถูกเลิกจ้างกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงานการทำงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการมีคุณภาพชีวิตด้านความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจดีกว่าตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ (.4438) และดีกว่าตำแหน่งพนักงานธุรการ (.5840)

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง ประกอบด้วย รู้สึกพึงพอใจในชีวิต รู้สึกสบายใจ รู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้ รู้สึกผิดหวังในตัวเอง รู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์ สามารถทำใจยอมรับปัญหาที่ยากได้ มั่นใจว่าควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเกิดเหตุคับขันมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุร้ายแรง รู้สึกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์ รู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกาส รู้สึกภูมิใจในตนเอง รู้สึกมั่นคงปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว หากป่วยหนักเชื่อว่าครอบครัวจะดูแล สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ถูกเลิกจ้างประกอบด้วย เพศ สถานภาพ การศึกษา รายได้ในปัจจุบัน รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง ตำแหน่งงาน อายุ ภูมิลำเนา ระยะเวลาการว่างงาน จำนวนบุตร และประสบการณ์ทำงาน แสดงตามตาราง 109-115

ตาราง 109 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามเพศ

ระดับความสุขในชีวิต ของผู้ถูกเลิกจ้าง	เพศ				t	Sig.
	เพศชาย (n = 73)		เพศหญิง (n = 313)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ระดับความสุข	2.15	.64	1.86	.58	3.837	.00*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 109 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามเพศด้วยค่า independent t-test ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้แสดงว่าเพศชาย เพศหญิงมีระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกัน

ตาราง 110 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตาม
ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	SS	df	MS	F	Sig.
1. สถานภาพสมรส					
ระหว่างกลุ่ม	29.530	2	14.765	26.296	.000*
ภายในกลุ่ม	215.053	383	.561		
รวม	244.583	385			
2. การศึกษา					
ระหว่างกลุ่ม	21.553	2	10.777	33.244	.000*
ภายในกลุ่ม	120.268	371	.324		
รวม	141.821	383			
3. รายได้ในปัจจุบัน					
ระหว่างกลุ่ม	4.748	2	2.374	8.951	.000*
ภายในกลุ่ม	101.584	383	.265		
รวม	106.332	385			
4. รายได้ก่อนการถูกเลิกจ้าง					
ระหว่างกลุ่ม	.507	2	.253	1.092	.305
ภายในกลุ่ม	80.421	383	.213		
รวม	81.927	385			
5. ตำแหน่งงาน					
ระหว่างกลุ่ม	46.311	2	23.156	59.631	.000*
ภายในกลุ่ม	148.725	383	.388		
รวม	195.036	385			

ตาราง 110 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	SS	df	MS	F	Sig.
6. อายุ					
ระหว่างกลุ่ม	13.331	2	6.665	11.714	.000*
ภายในกลุ่ม	217.923	383	.569		
รวม	231.254	385			
7. ภูมิลำเนา					
ระหว่างกลุ่ม	.061	2	.030	.084	.920
ภายในกลุ่ม	138.944	383	.363		
รวม	139.005	385			
8.ระยะเวลาการว่างงาน					
ระหว่างกลุ่ม	.061	2	.030	.084	.920
ภายในกลุ่ม	138.944	383	.363		
รวม	139.005	385			
9. จำนวนบุตร					
ระหว่างกลุ่ม	.607	2	.303	.840	.433
ภายในกลุ่ม	138.398	383	.361		
รวม	139.005	385			
10. ประสบการณ์ทำงาน					
ระหว่างกลุ่ม	.507	2	.253	1.092	.305
ภายในกลุ่ม	80.421	383	.213		
รวม	81.927	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 110 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้มี 5 ด้านด้วยกัน ได้แก่ ภูมิฐานะ ระยะเวลาการว่างงาน จำนวนบุตร และประสบการณ์ทำงาน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 4 ด้านมีระดับความสุขในชีวิตไม่แตกต่างกัน ส่วนค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ 5 ด้าน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลทั้ง 5 ด้านมีระดับความสุขในชีวิตที่แตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 111-115

ตาราง 111 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	โสด	สมรส	หย่าร้าง
โสด		.17*	
สมรส			
หย่าร้าง	.22*	.38*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 111 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพ โสดมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส (.17) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสถานภาพหย่าร้างมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด (.22) และมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรส (.38)

ตาราง 112 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา

ด้านการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ประถมศึกษา		.49*	.59*		
มัธยมศึกษา					
อาชีวศึกษา					
ปริญญาตรี		.32*	.42*		
สูงกว่าปริญญาตรี					

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 112 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับความสุขในชีวิตมากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.49) และมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.59) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (.32) และมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา (.42)

ตาราง 113 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน

รายได้ปัจจุบัน	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 4,000 บาท	4,000- 7,500 บาท	มากกว่า 7,500 บาท
ไม่มีรายได้				
น้อยกว่า 4,000 บาท	.58*		.44*	.35*
4,000-7,500 บาท				
มากกว่า 7,500 บาท				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 113 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ปัจจุบัน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีรายได้ปัจจุบันน้อยกว่า 4,000 บาทมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่มียาได้ (.58) และมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 4,000-7,500 บาท (.44) และมากกว่าผู้ที่มีรายได้มากกว่า 7,500 บาท (.35)

ตาราง 114 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
พนักงานปฏิบัติการ			
หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ			
พนักงานธุรการ	.38*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 114 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีตำแหน่งงานพนักงานธุรการมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้มีตำแหน่งพนักงานปฏิบัติการ (.38)

ตาราง 115 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

ด้านตำแหน่งงาน	พนักงานปฏิบัติการ	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการ	พนักงานธุรการ
18-30 ปี			
31-45 ปี	.16*		.29*
46-55 ปี			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 115 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 31-45 ปีมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้มีอายุ 18-30 ปี (.16) และมากกว่าผู้มีอายุ 46-55 ปี (.29)

ตอนที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง ประกอบด้วย รู้สึกพึงพอใจในชีวิต รู้สึกสบายใจ รู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้ รู้สึกผิดหวังในตัวเอง รู้สึกว่าชีวิตของท่านมีแต่ความทุกข์ สามารถทำใจยอมรับปัญหาที่ยากได้ มั่นใจว่าควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเกิดเหตุคับขันมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุร้ายแรง รู้สึกเห็นใจเมื่อผู้อื่นมีทุกข์ รู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นเมื่อมีโอกาส รู้สึกภูมิใจในตนเอง รู้สึกมั่นคง ปลอดภัยเมื่ออยู่ในครอบครัว หากป่วยหนักเชื่อว่าครอบครัวจะดูแล สมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน จำแนกตามปัจจัยการถูกเลิกจ้างประกอบด้วย เลิกจ้างโดยนายจ้าง เลิกจ้างโดยลูกจ้าง การจ่ายค่าชดเชยจากบริษัท จำนวนการชดเชยจากประกันสังคม การจ่ายค่าชดเชยจากประกันสังคม และจำนวนการชดเชยจากประกันสังคม แสดงตามตาราง 116-122

ตาราง 116 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามการชดเชยจากบริษัท

ระดับความสุขในชีวิต ของผู้ถูกเลิกจ้าง	การจ่ายค่าชดเชย				t	Sig.
	ได้รับการชดเชย		ไม่ได้รับการชดเชย			
	(n = 262)		(n = 124)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การชดเชยจากบริษัท	1.97	.59	1.80	.611	2.57	.01*
การชดเชยจากประกันสังคม	1.86	.57	1.97	.635	-1.73	.08

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 116 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามจ่ายค่าชดเชยจากบริษัทด้วยค่า independent t-test ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้แสดงว่าการจ่ายค่าชดเชยจากบริษัทมีผลต่อ ระดับความสุขในชีวิตที่แตกต่างกันและผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามการจ่ายค่าชดเชยจากประกันสังคม ผลการทดสอบค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า

$\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้แสดงว่าการจ่ายค่าชดเชยจากประกันสังคมมีผลต่อระดับความสุขในชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 117 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยการถูกเลิกจ้าง

ปัจจัยส่วนบุคคล	SS	df	MS	F	Sig.
1. เลิกจ้างโดยนายจ้าง					
ระหว่างกลุ่ม	7.891	3	2.630	7.664	.000*
ภายในกลุ่ม	131.114	382	.343		
รวม	139.005	385			
2. เลิกจ้างโดยลูกจ้าง					
ระหว่างกลุ่ม	3.197	2	1.599	4.508	.012*
ภายในกลุ่ม	135.808	383	.355		
รวม	139.005	385			
3. จำนวนการชดเชยจากบริษัท					
ระหว่างกลุ่ม	35.415	4	8.854	32.563	.000*
ภายในกลุ่ม	103.590	381	.272		
รวม	139.005	385			
4. จำนวนการชดเชยจากประกันสังคม					
ระหว่างกลุ่ม	15.622	2	7.811	24.247	.000*
ภายในกลุ่ม	123.383	383	.322		
รวม	139.005	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 117 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า $\alpha = .05$ ที่กำหนดไว้ทุกด้าน แสดงว่า

ปัจจัยการถูกเลิกจ้างมีผลต่อระดับความสุขแตกต่างกันจึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 119-124

ตาราง 118 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับเลิกจ้างโดยนายจ้าง

เลิกจ้างโดยนายจ้าง	ถูกจ้าง ลาออกเอง	ยอดขายตกต่ำ	ขาดแคลน วัตถุดิบ	บริษัท ปิดกิจการ
ถูกจ้างลาออกเอง				
ยอดขายตกต่ำ	.14*			
ขาดแคลนวัตถุดิบ				
บริษัทปิดกิจการ	.55*	.41*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 118 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับเลิกจ้างโดยนายจ้าง พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสาเหตุจากยอดขายตกต่ำมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ลาออกเอง (.14) ผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสาเหตุจากการปิดกิจการมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ลาออกเอง (.55) และมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่บริษัทประสบยอดขายตกต่ำ (.41)

ตาราง 119 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับเลิกจ้างโดยลูกจ้าง

เลิกจ้างโดยนายจ้าง	ลูกจ้าง ลาออกเอง	ยอดขายตกต่ำ	ขาดแคลน วัตถุดิบ	บริษัท ปิดกิจการ
ลูกจ้างลาออกเอง				.20*
ยอดขายตกต่ำ				
ขาดแคลนวัตถุดิบ				
บริษัทปิดกิจการ				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 119 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับเลิกจ้างโดยลูกจ้างพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่มีสาเหตุจากเลิกจ้างโดยนายจ้างมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่เกิดปัญหาความสัมพันธ์กับหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน (.20)

ตาราง 120 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับจำนวนการชดเชยจากบริษัท

จำนวนการชดเชย จากบริษัท	ไม่ได้รับ ค่าชดเชย	ชดเชย 1-5 เดือน	ชดเชย 6-10 เดือน	ชดเชย 11-15 เดือน	ชดเชย มากกว่า 15 เดือน
ไม่ได้รับค่าชดเชย				.39*	
ชดเชย 1-5 เดือน				.50*	
ชดเชย 6-10 เดือน	.31*	.19*		.69*	
ชดเชย 11-15 เดือน					
ชดเชยมากกว่า 15 เดือน	.77*	.65*	.46*	1.15*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 120 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับจำนวนการชดเชยจากบริษัทพบว่าผู้ถูกเลิกจ้างที่ไม่ได้รับค่าชดเชยจากบริษัทมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 11-15 เดือน (.39) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ได้รับค่าชดเชยจากบริษัท 1-5 เดือนมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 11-15 เดือน (.50) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ได้รับค่าชดเชยจากบริษัท 6-10 เดือนมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับค่าชดเชย (.31) และมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 1-5 เดือน (.19) และมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 11-15 เดือน (.69) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ได้รับค่าชดเชยจากบริษัทมากกว่า 15 เดือนมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับค่าชดเชย (.77) และมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 1-5 เดือน (.65) และมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 6-10 เดือน (.46) และมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 11-15 เดือน (1.15)

ตาราง 121 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับจำนวนการชดเชยจากประกันสังคม

ค่าชดเชยจากประกันสังคม	ไม่ได้รับค่าชดเชย	ชดเชย 1-3 เดือน	ชดเชย 4-6 เดือน
ไม่ได้รับค่าชดเชย			
ชดเชย 1-3 เดือน	.54*		.23*
ชดเชย 4-6 เดือน	.30*		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 121 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับค่าชดเชยจากประกันสังคม พบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างที่ได้รับค่าชดเชยจากประกันสังคม 1-3 เดือนมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับค่าชดเชย (.54) และมากกว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชย 4-6 เดือน (.23) ผู้ถูกเลิกจ้างที่ได้รับค่าชดเชยจากประกันสังคม 4-6 เดือนมีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับค่าชดเชย (.30)

ตอนที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามการเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างประกอบด้วย ระดับความสุขสูงกว่าคนทั่วไป ระดับความสุขเท่ากับคนทั่วไป และระดับความสุขต่ำกว่าคนทั่วไป จำแนกตามปัจจัยการเลือกอาชีพใหม่ ประกอบด้วย ทัศนคติเกี่ยวกับการถูกเลิกจ้าง มาตรการสร้างอาชีพของภาครัฐ ความพร้อมในการหางาน/เริ่มงานใหม่ การเลือกที่อยู่และที่ทำงานใหม่ อาชีพใหม่ที่สนใจ และแผนอาชีพ รายได้ในอนาคต แหล่งความรู้เพื่อข่าวสารและอาชีพ และการใช้เวลาว่างขณะว่างงาน แสดงตามตาราง 122-125

ตาราง 122 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตามการเลือกอาชีพใหม่

การเลือกอาชีพใหม่	SS	df	MS	F	Sig.
1. ทักษะเกี่ยวกับการถูกเลิกจ้าง					
ระหว่างกลุ่ม	.367	1	.367	1.015	.314
ภายในกลุ่ม	138.639	384	.361		
รวม	139.005	385			
2. มาตรการสร้างอาชีพของภาครัฐ					
ระหว่างกลุ่ม	.607	2	.303	.840	.433
ภายในกลุ่ม	138.398	383	.361		
รวม	139.005	385			
3. ความพร้อมในการหางาน/เริ่มงาน					
ระหว่างกลุ่ม	.855	4	.214	.592	.669
ภายในกลุ่ม	137.316	380	.331		
รวม	138.171	384			
4. การเลือกที่อยู่อาศัยและที่ทำงานใหม่					
ระหว่างกลุ่ม	9.730	2	4.865	14.413	.000*
ภายในกลุ่ม	139.276	383	.338		
รวม	139.005	385			
5. อาชีพใหม่ที่สนใจ					
ระหว่างกลุ่ม	44.266	4	11.067	44.505	.000*
ภายในกลุ่ม	94.739	381	.249		
รวม	139.005	385			
6. แผนอาชีพและรายได้ในอนาคต					
ระหว่างกลุ่ม	3.167	2	1.584	4.465	.012*
ภายในกลุ่ม	135.838	383	.355		
รวม	139.005	385			

ตาราง 122 (ต่อ)

การเลือกอาชีพใหม่	SS	df	MS	F	Sig.
7. แหล่งความรู้เพื่อข่าวสารและอาชีพ					
ระหว่างกลุ่ม	.855	4	.214	.592	.669
ภายในกลุ่ม	137.316	380	.331		
รวม	138.171	384			
8. การใช้เวลาว่างขณะว่างงาน					
ระหว่างกลุ่ม	.061	2	.030	.084	.920
ภายในกลุ่ม	138.944	383	.363		
รวม	139.005	385			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 122 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างจำแนกตาม การเลือกอาชีพใหม่ของผู้ว่างงานด้วยค่าสถิติ One Way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า $\alpha=.05$ ที่กำหนดไว้ มี 5 ด้านคือ ทักษะเกี่ยวกับการถูกเลิกจ้าง มาตรการสร้างอาชีพของภาครัฐ ความพร้อมในการหางาน/เริ่มงาน แหล่งความรู้เพื่อข่าวสารและอาชีพและการใช้เวลาว่างขณะว่างงานแสดงว่าทั้ง 5 ด้านมีระดับคุณภาพชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนอีก 3 ด้านค่า Sig. ที่คำนวณได้น้อยกว่าระดับ $\alpha = .05$ แสดงว่าปัจจัยการการเลือกอาชีพใหม่ ทั้ง 3 ด้านนี้ มีผลต่อระดับความสุขแตกต่างกัน จึงทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's LSD procedure ดังแสดงไว้ในตาราง 123-125

ตาราง 123 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับการเลือกที่อยู่อาศัยและที่ทำงานใหม่

การเลือกที่อยู่อาศัยและที่ทำงานใหม่	หางานในบริเวณใกล้ที่พัก	หางานแล้วย้ายที่พักให้อยู่ใกล้ที่ทำงาน	ย้ายกลับภูมิลำเนาหรือหางานในภูมิลำเนา
หางานในบริเวณใกล้ที่พัก		.44*	.17*
หางานแล้วย้ายที่พักให้อยู่ใกล้ที่ทำงาน			
ย้ายกลับภูมิลำเนาหรือหางานในภูมิลำเนา		.27*	

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 123 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับการเลือกที่อยู่อาศัยและที่ทำงานใหม่ พบว่า ผู้ที่หางานบริเวณใกล้ที่พัก มีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่หางานให้ได้ก่อนแล้วย้ายที่อยู่ใกล้ที่ทำงาน (.44) และมากกว่าผู้ที่ย้ายกลับภูมิลำเนาหรือหางานในภูมิลำเนา (.17) ผู้ที่ย้ายกลับภูมิลำเนาหรือหางานในภูมิลำเนา มีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่หางานให้ได้ก่อนแล้วย้ายที่อยู่ใกล้ที่ทำงาน (.27)

ตาราง 124 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับอาชีพใหม่ที่สนใจ

อาชีพใหม่ที่สนใจ	อาชีพอิสระ	แม่บ้านดูแลครอบครัว	อาชีพรับจ้าง
อาชีพอิสระ		.74*	.63*
แม่บ้านดูแลครอบครัว			
อาชีพรับจ้าง			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 124 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับการเลือกอาชีพใหม่ พบว่า ผู้ที่สนใจอาชีพอิสระ มีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่สนใจอาชีพแม่บ้านดูแลครอบครัว (.74) และมากกว่าผู้ที่สนใจอาชีพรับจ้าง (.63)

ตาราง 125 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับแผนอาชีพและรายได้ในอนาคต

แผนอาชีพและ รายได้ในอนาคต	ไม่ได้วางแผน	คิดในบางครั้ง	วางแผนเป็นอย่างดี
ไม่ได้วางแผน คิดในบางครั้ง วางแผนเป็นอย่างดี			.20*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 125 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD Procedure ระหว่างระดับความสุขในชีวิตกับแผนอาชีพและรายได้ในอนาคต พบว่า ผู้ที่ไม่ได้วางแผนอาชีพและรายได้ มีระดับความสุขในชีวิตมากกว่าผู้ที่วางแผนเป็นอย่างดี (.20)

ตอนที่ 10 ทดสอบการถดถอยระหว่างระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณระหว่างความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างและคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง โดยมีความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างเป็นตัวพยากรณ์ และคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างเป็นตัวถูกพยากรณ์ รายละเอียดแสดงดังตาราง 126-127

ตาราง 126 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณระหว่างความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างและคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างก่อนการถูกเลิกจ้าง

ตัวพยากรณ์	b	Beta	t	Sig.
ด้านรายได้	-.002	-.003	-.054	.002
ด้านรายจ่ายหลักประจำเดือน	.062	.065	1.273	.204
ด้านอาหาร	.254	.230	3.522	.000*
ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย	.341	.401	7.090	.000*
ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ	.045	.057	.905	.366
ค่าคงที่	.641			
R = .361	R ² = .130	R ² change = .130	F = 11.018	Sig. F = .000*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 126 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ตัวพยากรณ์กับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหาร ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย มีความสัมพันธ์กับความสุขในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เท่ากับ .361 แสดงว่าคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหาร ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย สามารถพยากรณ์ความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างได้ร้อยละ 3.61

รูปแบบสมการสำหรับพยากรณ์

คุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างก่อนการถูกเลิกจ้าง = $.641 + .254$ (ด้านอาหาร) + $.341$ (ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย)

ตาราง 127 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณระหว่างความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างและคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างหลังการถูกเลิกจ้าง

ตัวพยากรณ์	b	Beta	t	Sig.
ด้านรายได้	-.120	-.098	-1.962	.051
ด้านรายจ่ายหลักประจำเดือน	-.083	.088	-1.707	.289
ด้านอาหาร	.277	.278	4.614	.000*
ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย	.389	.438	8.613	.000*
ความสมบูรณ์ด้านอารมณ์และจิตใจ	.020	.025	.452	.651
ค่าคงที่	1.172			
R = .419	R ² = .175	R ² change = .175	F = 16.151	Sig. F = .000*

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตาราง 127 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ตัวพยากรณ์กับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างก่อนการถูกเลิกจ้างด้านอาหาร ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย มีความสัมพันธ์กับความสุขในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เท่ากับ .419 แสดงว่าคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหาร ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย สามารถพยากรณ์ ความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง ได้ร้อยละ 4.19

รูปแบบสมการสำหรับพยากรณ์

คุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างหลังการถูกเลิกจ้าง = $1.172 + .277$ (ด้านอาหาร) + $.389$ (ความสมบูรณ์ด้านร่างกาย)